

عنوان مقاله:

الکتروریسی نایلون 11 و نایلون 610

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی نساجی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

عاطفه سادات حسن زاده طباطبایی - دانشکده نساجی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران

محمد امانی تهران - دانشگاه صنعتی امیرکبیر تهران

مسعود لطیفی

خلاصه مقاله:

پلی آمیدهایی با زنجیره‌های هیدروکربنی بلند مانند پلی آمید 11 و 610 به دلیل نقطه جوش بالا معمولا در حلالهای فنولیک و فلوریک حل نشده و قابل الکترولیسی نمیباشند. در این تحقیق استفاده از ترکیب حلالهای فرمیکاسید و دیکلرومتان منجر به انحلال این پلیآمید و الکتروریسی آن شد. سپس تاثیر پارامترهای مختلف الکتروریسی مانند ولتاژ و فاصله نوک سوزن تا غلتک جمعکننده بر خواص ظاهری و میانگین قطر الیاف الکتروریسی شده بررسی شد نتایج نشان داد محلول نایلون 11 و 610 در اسیدفرمیک و دیکلرومتان در محدوده غلظت 2wt-6% قابل الکتروریسی است. همچنین با افزایش ولتاژ و فاصله نوک سوزن تا غلتک جمعکننده قطر الیاف الکتروریسی شده کاهش یافت اما تغییری در خواص ظاهری الیاف مشاهده نشد.

کلمات کلیدی:

الکتروریسی، نانوالیاف، پلیآمید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/171531>

